

Victor Ioan FRUNZĂ

Avangarda... senzaționalism și tabloidizare?

Tema simpozionului de la Sibiu m-a prins imediat. M-am gândit la un prim enunț retoric: „Cum recunoaștem avangarda?” tocmai pentru a demonstra faptul că, de foarte multe ori eticheta Avangardei este folosită în realitatea teatrală contemporană din România pentru a adăposti imposturi manifeste. Avangarda teatrală din România zilelor noastre este asemeni integrării în UE: toți o clamează, dar puțini știu ce e. Tocmai de aceea, inițiativa profesorilor Ludmila Patlanjoglu și Nicolae Manda de a construi un dialog pe această temă mi s-a părut extrem de oportună. Avangardele contribuie decisiv la determinarea tendințelor intelectuale viitoare, chiar și a celor imediat actuale. În același timp, în prezent, Avangarda e un termen alunecos, polisemic. Nu trebuie să uităm că termenul inițial provine din armată, dar are și puternice conotații ideologice de stânga, vizează globalizarea în stadiul ei incipient și are o legătură directă cu contextul politic; de aceea, dar nu numai din această cauză, Avangarda e percepută ca fiind subversivă, demolatoare. Azi, ea și-a pierdut condiția inițială și e clar că este asimilată cu curajul și cu experimentalismul. Pentru Teatru, Avangarda „istorică” s-a consumat mai ales în anii '60–'70 ai secolului trecut. Ponderele simpozionului de la Sibiu a fost dată de prezența scriitorilor Ion Bogdan Lefter și Simona Popescu. Cei doi au glosat cu un impresionant echilibru pe marginea temei și au provocat discuții aprinse cu studenții. Domnul David Esrig, deși docent și mentor al atelierului de creație, s-a dovedit mai tânăr decât mulți dintre studenții săi și acest lucru a dat emoție evenimentului. Pentru mine a însemnat mult prezența în sală a lui Dragoș Buhagiar; el a pus câteva întrebări pure și simple care au pus pe gânduri pe mulți. Controversele au punctat adesea intervențiile conferențiarilor și au arătat încă odată că suntem într-o perioadă eclectică, cu un picior în tradiție și cu altul în evoluție. Mi s-a confirmat că avangarda teatrală din România de după '89 este confundată cu senzaționalismul și tabloidizarea. Că este foarte aproape de lupta simplă, și de multe ori ignobilă, pentru afirmare personală, nu artistică. Este o avangardă de PR. Aici nu pot decât să fiu de acord cu remarcă făcută de domnul David Esrig, în sensul în care Avangarda are și o conotație mai profundă decât simpla negare, șocul. Inovația este la nivel profund: text, organizarea spațiului de joc, jocul actorului etc. nu doar la nivelul formal.

Angela TURCULEȚ

„Mă interesează teatrul cu și prin actor...”

...această mărturisire a fost exprimată încă de la început și a fost reluată de profesor pe parcursul orelor de muncă intensă în cadrul Atelierului. Participanții au fost antrenați într-un program-maraton, desfășurându-se de la nouă dimineață până